

O SCHIMBARE A NUMELUI - Aprilie 2018

El este mare! Amin! Dorim să le spunem „Bun venit” musafirilor noștri, fiindcă astăzi avem câțiva musafiri.

Să citim din Apocalipsa 2.17:

„Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericii Duhul: „Celui ce va birui îi voi da să mănânce din mana ascunsă și-i voi da o piatră albă; și pe piatra aceasta este scris un nume nou, pe care nu-l știe nimeni decât acela care-l primește.”

(În limba engleză, acest verset a fost tradus:

„Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericii Duhul: „Celui ce va birui îi voi da să mănânce din mana ascunsă și-i voi da o piatră albă; și în piatra aceasta este scris un nume nou, pe care nu-l știe nimeni decât acela care-l primește.”).

Să mergem și în Apocalipsa 3.11-13:

„Eu vin curând. Păstrează ce ai, ca nimeni să nu-ți ia cununa.

Pe cel ce va birui, îl voi face un stâlp în Templul Dumnezeului Meu și nu va mai ieși din el. Voi scrie pe el Numele Dumnezeului Meu și numele cetății Dumnezeului Meu, Noul Ierusalim, care are să se coboare din cer, de la Dumnezeul Meu, și Numele Meu cel nou.”

Cine are urechi să asculte ce zice Bisericii Duhul.”

Slăvit să fie Domnul pentru că astăzi avem un subiect destul de mare! Din întâmplare, m-am uitat la niște notițe, la ceva ce Domnul a așezat în inima mea,

iar în timp ce mă uitam la ele, subiectul a devenit din ce în ce mai mare. Astfel, astăzi aş vrea să încep cu acest subiect şi să vorbesc despre „O schimbare a Numelui.”

Dacă privim aceste făgăduinţe pentru biruitori, vedem că sunt câteva referitoare la un nume nou, la un nume nou scris într-o piatră albă care este dată celui ce va birui. Noi vedem că Isus va primi un Nume nou, şi că biruitorii vor primi şi ei un nume nou.

Dacă mergem în Apocalipsa 19.11-13 citim:

„Apoi am văzut cerul deschis şi iată că s-a arătat un cal alb! Cel ce sta pe el se cheamă „Cel credincios” şi „Cel adevărat” şi El judecă şi Se luptă cu dreptate.

Ochii Lui erau ca para focului; capul îl avea încununat cu multe cununi împărăteşti şi purta un nume scris pe care nimeni nu-l ştie decât numai El singur.

Era îmbrăcat cu o haină muiată în sânge. Numele Lui este: „Cuvântul lui Dumnezeu”.”

Aici, vedem că El are „un Nume scris” pe care nu-L cunoaşte nici un om, ci doar El Însuşi. Noi ştim că aceste versete vorbesc despre Hristos şi ştim că Numele Lui este Cuvântul lui Dumnezeu. Aşadar, oricare ar fi Numele Său, Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu. Orice titlu ar avea, El este Cuvântul lui Dumnezeu. Noi ştim că de-a lungul timpului, El a luat multe titluri: a fost numit „IeHoVaH-Jireh, IeHoVaH-Nissi, Elohim”, etc., dar a avut un singur Nume pământesc, iar acest Nume este Domnul Isus Hristos.

El este numit Cuvântul lui Dumnezeu şi indiferent cum este pronunţat Numele Său sau cum este spus pe litere, descoperirea nu se află în pronunţarea Numelui Său şi nici în rostirea Sa pe litere. Poate cineva este analfabet şi nu ştie cum să spună pe litere numele „Isus”, dar cunoaşterea Numele Său nu se află în rostirea Lui pe litere sau în pronunţare, ci în descoperire. Aleluia!

Poate cineva spune numele meu la altcineva, iar omul acela îl pronunţă corect: Chad Lamb; poate să-l pronunţe sau să-l spună pe litere, poate să-l pronunţe exact cum îl pronunţ eu, dar aceasta nu înseamnă că el ştie cine sunt eu. Amin! Cu ani în urmă eram un băiat şi aveam acelaşi nume pe care îl am şi acum. Eram doar un copil de cinci sau şase ani, iar când am mers pentru prima dată la şcoală, am avut

câțiva prieteni de joacă ce îmi cunoșteau numele. Ei știau cum să-l pronunțe, cum să-l spună pe litere, îmi cunoșteau numele și aveau o descoperire cu privire la cine eram eu în timpul acela, dar anii au trecut, iar acum am patruzeci de ani, au trecut treizeci și cinci de ani de când eram la grădiniță, iar cei pe care îi cunoșteam atunci, pot spune astăzi: „L-am cunoscut pe Chad Lamb”, dar ei nu știu cine sunt eu. Ei cunoșteau numele meu, dar acum nu-l mai cunosc pentru că acum numele meu mă reprezintă pe mine, cine sunt eu, persoana mea. Odată, știau cine eram și înțelegeau totul corect, aveau manifestarea descoperirii, dar timpul a trecut, iar eu am început să manifest mai mult din caracteristicile mele, mai mult din persoana mea și am ajuns la mine însumi. Astfel, ca să mă cunoașteți pe mine astăzi, trebuie să-l cunoașteți pe omul de acum. Eu pot să-l iau pe prietenul meu de joacă de acum treizeci și cinci de ani, să-l plimb toată ziua pe strada mea și cu toate acestea, el nu are nici cea mai mică idee cu privire la cine sunt eu. El poate spune: „Eu îl cunosc pe Chad”, dar de fapt el nu mă cunoaște, ci îl cunoștea pe Chad de altădată. Aleluia!

Prieteni, noi am primit mai mult decât pronunția unui nume. Noi știm Cine este El, fiindcă am văzut descoperirea aceluia Nume. Aleluia!

În predica „De ce noi nu suntem o denominațiune”, citim:

„Când Dumnezeu a spus: „Să fie...”, totul era deja încheiat. Chiar dacă a durat o sută de miliarde de ani ca totul să vină la suprafață, totul a fost încheiat de îndată ce a spus-o El. Aceași Biblie, același Duh a spus și a scris că „numele noastre au fost puse în Cartea Vieții Mielului înainte de întemeierea lumii, când a fost înjunghiat Mielul.”

Așadar, bărbatul care a scris cântarea: „Există un nume nou scris în slavă”, a avut o intenție bună, dar nu este biblică. Înțelegeți? Numele acela a fost scris în slavă înainte să înceapă lumea. Când a fost înjunghiat Mielul, numele noastre au fost scrise în Cartea Vieții Mielului.”

Noi credem aceasta pe deplin.

Acum aș vrea să mergem în Geneza 17.1-6. Voi merge în mai multe locuri ca să vă pot împărtăși gândul care se află în inima mea.

„Când a fost Avram în vârstă de nouăzeci și nouă de ani, Domnul i S-a arătat și i-a zis: „Eu sunt Dumnezeul cel Atotputernic. Umblă înaintea Mea și fii fără prihană.

Voi face un legământ între Mine și tine și te voi înmulți nespus de mult.”

Avram s-a aruncat cu fața la pământ și Dumnezeu i-a vorbit astfel:

„Iată legământul Meu pe care-l fac cu tine: vei fi tatăl multor neamuri.

Nu te vei mai numi Avram, ci numele tău va fi Avraam, căci te fac tatăl multor neamuri.

Te voi înmulți nespus de mult; voi face din tine neamuri întregi și din tine vor ieși împărați.”

„Dumnezeu a zis lui Avraam: „Să nu mai chemi Sarai pe nevastă-ta Sarai, ci numele ei să fie Sara.

Eu o voi binecuvânta și îți voi da un fiu din ea; da, o voi binecuvânta și ea va fi mama unor neamuri întregi; chiar împărați de noroadă vor ieși din ea.” (v.15-16).

Aici vedem că Dumnezeu urma să-și țină făgăduința Sa față de ei. El i-a dat lui Avraam și soției lui o făgăduință, apoi a venit jos s-o confirme. Așadar, înainte ca aceasta să se manifeste, El trebuia să le dea o descoperire mai mare, iar ei trebuiau să înțeleagă mai mult despre cine erau ei. Amin! Ei trebuiau să primească schimbarea numelui pentru că Dumnezeu a venit jos și le-a schimbat numele.

Dacă ne gândim, schimbarea numelui este esențială în Scripturi, pentru că Dumnezeu a venit adesea jos și a schimbat numele oamenilor, pentru că a vrut ca ei să înțeleagă că în viața lor se schimba ceva. Astfel, odată cu această schimbare, avea loc și schimbarea numelui: de la Avram la Avraam, de la Sarai la Sara, pentru că ei trebuiau să primească acea descoperire mai mare înainte ca să poată păși în împlinirea făgăduinței. Deci, înainte ca să existe o schimbare a trupului, trebuia să existe o schimbare a numelui. Vedeți? El trebuia să-i numească altfel, dar înainte ca să-i numească altfel, i-a chemat într-o manifestare mai mare, iar după ce numele lor a fost schimbat ei au trecut în acea manifestare mai mare.

Să mergem în Geneza 32.24-31:

„Iacov însă a rămas singur. Atunci, un om s-a luptat cu el până în revărsatul zorilor.

Văzând că nu-l poate birui, omul acesta l-a lovit la încheietura coapsei, așa că i s-a scrântit încheietura coapsei lui Iacov, pe când se lupta cu el.

Omul acela a zis: „Lasă-mă să plec, căci se revarsă zorile.” Dar Iacov a răspuns: „Nu Te voi lăsa să pleci până nu mă vei binecuvânta.”

Omul acela i-a zis: „Cum îți este numele?” „Iacov”, a răspuns el.

Apoi a zis: „Numele tău nu va mai fi Iacov, ci te vei chema Israel (Cel ce luptă cu Dumnezeu), căci ai luptat cu Dumnezeu și cu oameni și ai fost biruitor.”

Iacov l-a întrebat: „Spune-mi, Te rog, numele Tău.” El a răspuns: „Pentru ce Îmi ceri numele?” Și l-a binecuvântat acolo.

Iacov a pus locului aceluia numele Peniel (Fața lui Dumnezeu); „căci”, a zis el, „am văzut pe Dumnezeu față în față, și totuși am scăpat cu viață”.

Răsărea soarele când a trecut pe lângă Peniel. Însă Iacov șchiopăta din coapsă.”

Aici, Iacov a avut o experiență cu Dumnezeu, o experiență care i-a schimbat viața. El l-a întâlnit pe Dumnezeu față în față și s-a luptat cu un Om, iar Omul acela voia ca Iacov să-l lase să plece. Dar Iacov a refuzat să facă aceasta și l-a spus: „Nu Te voi lăsa să pleci până nu mă vei binecuvânta.”, iar în binecuvântare a avut loc o schimbare a numelui, în binecuvântare, El a zis: „Care este numele tău?” Numele lui era „Iacov”, adică „Înșelător”, dar El i-a spus: „Nu te vei mai numi Iacov, ci Israel, pentru că ai luptat cu Dumnezeu.” De ce? Fratele Branham a spus că aceasta s-a întâmplat pentru că a luptat cu Dumnezeu și a biruit, iar când a biruit, El i-a atins coapsa, i-a schimbat numele și a ieșit de acolo complet diferit de cum a intrat. Atunci nu numai numele său a fost schimbat, ci întreaga lui umblare s-a schimbat, așa că nu a mai putut umbla ca înainte.

Noi putem vedea că nu numai numele lui Iacov a fost schimbat, nu numai umblarea sa, ci întreaga lui persoană a fost schimbată. Până atunci, Iacov a fost întotdeauna un înșelător, dar fratele Branham ne-a arătat că atunci când a fost chemat jos în Egipt, de către fiul său Iosif, acesta a încercat să-l convingă să spună că nu se ocupa cu creșterea turmelor de oi, pentru că păstorii erau o urâciune pentru egipteni. El mergea într-o țară străină, dar iată că omul care nu avusese nici o problemă în a-i înșela pe oameni, care și-a înșelat tatăl, fratele și socrul, după ce a avut parte de schimbarea numelui, și-a schimbat umblarea, a avut parte de o schimbare a naturii sale, iar când a ajuns jos în Egipt nu a făcut compromis asupra niciunui Cuvânt. Astfel, când a fost întrebat de Faraon cu ce se ocupa, a răspuns: „Sunt păstor, un păzitor de turme.” De ce? Dumnezeu nu i-a schimbat doar

numele, ci l-a schimbat și pe el. Pentru Iacov, schimbarea numelui a însemnat schimbarea lui.

În predica „Darurile lui Dumnezeu își găsesc întotdeauna locul”, scrie:

„...De multe ori m-ați auzit vorbind împotriva acestui nume pus la copii sau a oamenilor care-și numesc copii „Ricky”. Ricky este un nume oribil. Înțelegeți? Voi nu trebuie să vă numiți copiii așa! Pentru Numele lui Dumnezeu, dacă aveți un copil care se numește Ricky, schimbați-l cu alt nume! Ricky, Elvis sau ceva de felul acesta... „Ricky” înseamnă „șobolan”, iar numele unei persoane își pune amprenta asupra ei. Zilele trecute am văzut o doamnă care avea un copil pe care-l striga „Ricky”, fiindcă se numea James Ricky. Ei l-au numit Ricky din cauză că acest nume este foarte popular, dar eu le-am spus: „Schimbați numele acela!”

Am observat niște oameni care stau aici și care au un nepoțel pe care-l cheamă... băiețelul este un drăguț, este un băiețel simpatic, dar celălalt nume este Ricky, iar aceasta este ceea ce este el. Doar uitați-vă la el și veți vedea că natura lui este chiar așa. Eu le-am zis bunicilor lui: „Spuneți-i mamei să schimbe numele băiețelului și să fie atentă la ceea ce se va întâmpla cu acest copil.” Vedeți, voi oamenilor, nu vreți să credeți aceasta, dar noi credem că am trăit prea mult pentru aceste lucruri.”

Dumnezeu ne-a arătat aceasta în Scriptură, iar fratele Branham ne-a spus aceste lucruri încercând să ne arate ceva mai mult decât numele de Ricky sau Elvis, fiindcă este un principiu care zace aici. Astfel, el a spus: „Schimbați numele acelui băiat și fiți atenți la ceea ce se va întâmpla odată cu acea schimbare.

Dacă numele nu are nici o importanță, de ce atâta timp cât Iacov s-a numit „Iacov”, adică „înșelător”, „înlocuitor”, aceasta a fost ceea ce era el? Dar când s-a luptat toată noaptea cu Domnul, iar Domnul i-a schimbat numele... când era în vârstă de șaiszeci de ani. El i-a schimbat numele din Iacov în Israel, adică „Un prinț înaintea lui Dumnezeu” și aceasta a fost ceea ce a fost el.”

Vedeți aceasta? El se numea Iacov și aceasta era ceea ce era. Apoi, numele său a fost schimbat în „Israel” și aceasta era ceea ce era, pentru că a devenit ceea ce spunea numele lui. Aleluia! El a devenit ceea ce a fost numit.

„De ce Avram a trebuit să fie numit „Avraam” înainte ca să se poată naște copilul? De ce Sarai a fost numita „Sara” înainte de a se naște copilul?”

De ce numele lui Saul a fost schimbat în Pavel, atunci când L-a întâlnit pe Isus? De ce El i-a schimbat numele din Saul, în Pavel?

Numele lui Simon a fost schimbat din Simon în Petru, care înseamnă „pietricică”. Toate numele lor au fost schimbate pentru că există ceva în legătură cu numele care îți este pus. Când spunem ceva, acel ceva se identifică pe el însuși.”

Vedeți, numele este mai mult decât ceea ce este scris, arată cine suntem. Numele este identitatea voastră, vă identifică, spune cine sunteți. Când rostim un nume, în mod automat, avem o imagine. Astfel, dacă spun: „Bob Brooks”, voi aveți imediat o imagine în mintea voastră. Dacă spun: „Fratele Craig Booher”, în mod automat aveți o imagine în mintea voastră. De ce? Pentru că numele nu identifică numai un nume, ci și persoana care poartă acel nume.

Dacă spun „Chad Lamb”, voi nu vedeți în mintea voastră litere, ci un om. Însă dacă nu ați întâlnit o anumită persoană, dar îi auziți numele, tot ceea ce vedeți voi, sunt literele, tot ceea ce auziți sunt literele, pronunția, pentru că în mintea voastră nu există nici o imagine nici o fotografie. Dar dacă cunoașteți persoana căreia i-a fost pus acel nume, când îi auziți pronunțat numele, ceea ce apare în mintea voastră este chipul ei, chipul persoanei, caracteristicile ei, natura ei, ceva ce este în legătură cu ea. De aceea, pentru multă lume, când spunem: „Isus Hristos”, tot ceea ce văd ei este fotografia de aici, chipul lui Hristos pictat de Hoffman sau un om răstignit pe o cruce, dar ei nu văd Cine este El astăzi. Tot ceea ce știu ei este Cine era El, dar nu văd Cine este El astăzi; ei au o scânteie în minte, dar trec pe lângă Isus Hristos de astăzi. Sunt la fel ca prietenii mei de acum treizeci și cinci de ani care, atunci când aud numele Chad Lamb, tot ce văd este un băiețel pe un câmp de joacă, un băiat de cinci sau șase ani, dar ei nu mă văd pe mine. Aleluia! De ce? Pentru că numele meu mă identifică pe mine, persoana, cine sunt eu acum.

Tot în predica „Darurile lui Dumnezeu își găsesc locul întotdeauna”, scrie:

„Dacă numele nu are nici o importanță, de ce atâta timp cât Iacov s-a numit „Iacov”, adică „înșelător,” „înlocuitor”, aceasta a fost ceea ce era el?”

Dar după aceea a fost numit „Prinț” și aceasta a fost ceea ce a fost el. Ne place aceasta! Dacă dorim să știm ce suntem noi, trebuie să aflăm mai întâi cum ne numește Dumnezeu, iar dacă știm cum ne numește El, știm ce suntem. Amin!

În mesajul „Avraam” din anul 1961, scrie;

„Ca să-i arate ce voia să facă, El i-a schimbat numele în capitolul 17. Și a schimbat și numele lui Sara. Așa este. Observați! Numele acelea înseamnă ceva. De ce a schimbat El numele lui Iacov în Israel? De ce a schimbat numele lui Saul în Pavel? De ce a făcut El toate aceste lucruri? După ce a biruit și a intrat în slavă, El a spus că numele Său a fost schimbat. În Apocalipsa este dată o făgăduință pentru cei care biruiesc: că El le va face cunoscut Numele Său cel nou. Așa este. De fiecare dată când ei au biruit, le-a fost dat un nume nou.”

Sunteți pregătiți să săpăm în aceasta? Să săpăm, prieteni, pentru că este bine.

În „Pecetea întâi” citim:

„Observați! În descoperire, Duhul Sfânt este Hristos; Duhul Sfânt este Hristos într-un alt chip, într-o altă formă. Așa este.”

Așadar, când spunem „Duhul Sfânt” spunem de fapt „Hristos”, acesta fiind un alt titlu sau un alt Nume al lui Isus Hristos.

„Observați, Mielul este Cel care a deschis Cărțile, iar Mielul este Hristos.”

Așadar, când spunem „Miel”, spunem de fapt Hristos. Când spunem „Duhul Sfânt” spunem de fapt Hristos. Când spunem „Împărat”, spunem de fapt Hristos, toate acestea fiind Nume sau titluri sub care este cunoscut. Dar noi știm că Numele Său este Domnul Isus Hristos.

„De atunci, Hristos nu mai este văzut, dar Îl putem vedea din nou în Cartea Apocalipsei capitolul 19, când vine pe un cal alb.

Dacă doriți să citiți aceasta, să mergem la Apocalipsa 19.11. Avem suficient timp și nădăjduiesc că aceasta ne va face bine. Deci capitolul 19, Apocalipsa 19.11. Să citim de aici în jos până la versetul 16.”

Fratele Branham citește exact ceea ce noi am citit deja. Apoi spune:

„Mi-aș dori să ne putem opri o clipă la aceasta (Fratele Branham bate o dată în amvon și face pauză). Am o idee bună, dar... Poate aș putea, dacă voi (Adunarea spune: „Continuă!”).

Vedeți, nimeni nu o știe. Ați văzut că Numele „IeHoVaH” nu este corect? Oricine știe aceasta. Doctore Vayle, tu știi că acesta este adevărul. Traducătorii nu au

putut traduce niciodată Numele Lui. A fost scris „IHVH”, dar nu este „IaHVeH”. Ei nu au putut să se atingă de El, nu știu ce este și l-au spus „IaHVeH”, dar nu acesta este Numele Lui.”

Aici, fratele Branham face referire la Vechiul Testament. De fiecare dată când întâlnim cuvântul „Domnul” este „IaHVeH”, dar „IaHVeH” nu este pronunțarea corectă pentru că evreii nu au știut cum să pronunțe Numele lui Dumnezeu. Ei au scris pur și simplu câteva consoane, câteva litere, și de fiecare dată când Îl puneau undeva, puneau acolo câteva litere, dar adevărul este că nici măcar nu pronunțau Numele lui Dumnezeu.

Așadar, când noi citim în Biblie „IaHVeH”, aceasta nu este pronunțarea corectă, nu este Numele Său, ci este ceea ce au scris ei.

„Fiți atenți! De fiecare dată când este câștigată o biruință sau se petrece ceva, este schimbat un nume.”

Dumnezeu S-a descoperit în toată Biblia și de fiecare dată când are loc ceva, El Se descoperă mai mult, prin faptul că aduce un Nume: „IaHVeH-Jireh”, „IaHVeH Zidkenu”, „IaHVeH Nissi”. Ce făcea El? Continua să Se descopere.

Deci, de fiecare dată când exista o biruință, era dat un alt Nume. Vreau să înțelegeți aceasta: De fiecare dată când exista o biruință, era dat un Nume, dar aceasta nu înseamnă că Numele lui Dumnezeu Se schimbă. Nu aceasta a spus fratele Branham. El a spus că aceste titluri, aceste explicații care arată Cine este El: Fiul lui Dumnezeu, Fiul lui David, Fiul omului, nu schimbă Numele Său care este Domnul Isus Hristos, ci schimbă timpul, veacurile, caracteristicile pe care le descoperă El în ziua aceea. Vedeți, El este „IaHVeH-Jireh”, „IaHVeH Nissi”, etc., iar pe măsură ce a mers mai departe, El nu Și-a pierdut caracteristicile din Numele Sale anterioare, ci toate au mers cu El pe măsură ce a continuat să Se descopere și să ia mai multe Nume care L-au descoperit.

Așadar, tot ce a fost spus mai înainte, face încă parte din acel Nume nou, și de fiecare dată când există o biruință, El descoperă un alt Nume.

Fratele Branham a continuat:

„Priviți la zilele lui Avraam. El a fost mai întâi, Avram, dar nu a putut avea acel copil până când numele său nu a fost schimbat în „Avraam”.”

Am înțeles aceasta? El nu a putut avea copilul acela până când nu i-a fost adusă o descoperire mai mare, iar o descoperire mai mare poate veni într-un singur fel: când o dă Dumnezeu Însuși. Avraam nu a putut avea o descoperire mai mare până când nu a venit Dumnezeu Însuși să i-o dea. Astfel, când Dumnezeu Însuși i-a adus descoperirea personală, El i-a dat lui Avram un nume nou care era legat de descoperire. A fost o descoperire personală dată lui Avraam.

„Sara nu a putut avea nimic altceva decât un pântec mort până când numele ei nu a fost schimbat în Sara.”

Până când nu i-a fost schimbat numele, ea nu a putut să aibă nimic.

Aș vrea să luăm aceste lucruri în inimile noastre, pentru că aceasta va veni până în locul în care stați voi astăzi.

„Iacov înseamnă „înlocuitor, înșelător” și aceasta este ceea ce a făcut el: a îmbrăcat o piele de oaie și l-a înșelat pe tatăl său profetul, ca să poată lua drepturile de întâi născut. Apoi, a pus bețe de plop în apă și le-a dat jos coaja, ca să se sperie vitele și oile când erau gestante și astfel să zămislească vite și oi pestrițe. Nu era nimic altceva decât un înșelător.

Dar într-o seară, s-a prins de Ceva real și a știut că era real, așa că a stat cu Acesta și nu l-a lăsat să plece până când nu a biruit. Atunci numele lui a fost schimbat și a fost numit „Israel”, adică „un prinț cu putere înaintea lui Dumnezeu.” Este adevărat? (Adunarea spune: „Amin!”). Fiecare biruitor.”

Ce anume l-a schimbat pe Iacov în Israel? Faptul că a avut contact direct cu Dumnezeu, o descoperire personală, o întâlnire personală cu Dumnezeu, iar el nu l-a dat drumul până când nu a fost mulțumit, până când nu a fost binecuvântat, până când nu a fost schimbat și până când nu i-a fost schimbat numele.

Țineți minte! Întotdeauna vine ca o descoperire personală de la Dumnezeu Însuși.

„Simon era pescar, dar când credința lui a înțeles și a știut că acolo era Isus, când El i-a spus că era Mesia, când i-a spus care era numele său și numele tatălui său, el a biruit, iar numele i-a fost schimbat din Simon în Petru.”

Când a fost schimbat numele său din Simon în Petru? Când a primit descoperirea cu privire la Cine era Isus. Cum? „Nu carnea și sângele ți-a descoperit aceasta, ci Tatăl Meu care este în ceruri.” Amin! Atunci, numele său a fost schimbat din Simon

În Petru. Schimbarea numelui său a avut loc împreună cu o descoperire. Astfel, când a primit descoperirea de la Însuși Tatăl său, numele lui a fost schimbat, iar din clipa aceea, nu l-a mai manifestat pe Simon, ci pe Petru, pe cineva care avea descoperirea, Petru, o piatră, o persoană cu descoperirea. Aleluia!

„Saul este un nume bun. Saul a fost cândva împărat în Israel, dar numele de Saul nu se potrivea pentru un apostol. Putea fi în ordine pentru un împărat, dar nu pentru un apostol. Astfel, Isus i-a schimbat numele (din ce?), din Saul în Pavel.

Priviți la „fiii tunetului” și așa mai departe.

Numele lui Isus pe pământ a fost „Răscumpărătorul”, Isus. Când a fost pe pământ, El a fost Răscumpărător. Acesta este adevărul. Dar când a cucerit moartea și iadul, le-a biruit și a fost înălțat în cele cerești, El a primit un Nume nou. De aceea, ei strigă în felul în care o fac și nu primesc nimic. Va fi descoperit în Tunete.”

Aici, fratele Branham spune că oamenii strigă, țipă și cheamă Numele lui Isus, dar nu primesc nimic pentru că privesc la slujba Lui pământească. Pe pământ, El a fost Răscumpărător, iar ei Îl privesc ca Răscumpărător, privesc la slujba Lui pământească, la ceea ce a făcut la Calvar, strigă și țipă dar nu primesc nimic. De ce nu primesc nimic? El a spus: „Tunetele o vor descoperi, Tunetele vor explica de ce.”

Ce sunt Tunetele? O descoperire de la Tatăl Însuși.

„Va fi descoperit în Tunete. Înțelegeți? observați tainele. El vine călărind... Trebuie să fie Ceva care să schimbe această Biserică. Voi știți aceasta. Trebuie să fie Ceva. Observați: „Nici un om nu știe, decât El Însuși.” Acum observați: „Nici un om nu știe decât El Însuși.”

Ce spune fratele Branham? El Îl leagă pe Isus și Numele Său care a fost scris, pe care numai El Îl știe: „Numele Lui este Cuvântul lui Dumnezeu”, de Tunete și de Ceva ce va schimba Biserica.

Ce taină, prieteni, ce taină! În continuare, el spune:

„Dar Hristos are un Nume. Care este Acesta? Cuvântul lui Dumnezeu. Aceasta este ceea ce este El: „La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu... Și Cuvântul S-a făcut trup.” Vedeți? Călărețul nu are un nume (el vorbește despre călărețul de pe calul alb din prima Pecete), dar Hristos

este numit „Cuvântul lui Dumnezeu”. Aceasta este ceea ce este El.”

El este numit „Cuvântul lui Dumnezeu”, dar aceasta nu schimbă Numele Său, Isus Hristos, pentru că noi știm că toată Familia din cer și de pe pământ este numită Isus Hristos. Atunci despre ce vorbește El? El spune că pe măsură ce este descoperit Cuvântul, noi primim o descoperire mai mare, o descoperire și mai mare, o descoperire și mai mare, pentru că El este numit Cuvântul lui Dumnezeu. De aceea, ei strigă și țipă și nu primesc nimic. Dar Tunetele o vor descoperi.

„Hristos este numit Cuvântul lui Dumnezeu. Aceasta este ceea ce este El. Așa este numit El. Acum, El are un Nume pe care nu-L cunoaște nici un om, dar El este numit „Cuvântul lui Dumnezeu.”

Mai jos, în Pecetea întâi, el a spus: „Dumnezeu și Cuvântul Său sunt aceeași Persoană.” Aceasta este important de reținut: „Dumnezeu și Cuvântul Său sunt aceeași Persoană.” Deci, Dumnezeu este Cuvântul. Astfel, noi putem avea Numele Isus Hristos, literele și pronunția, dar dacă negați Cuvântul descoperit pentru ziua de azi, nu-L cunoașteți. Puteți avea literele, pronunția, puteți ști Cine a fost El, dar dacă respingeți Cuvântul – Dumnezeu și Cuvântul sunt Aceeași Persoană, deci dacă negați Cuvântul, Îl negați pe Isus Hristos și nici măcar nu cunoașteți Numele Său. Practic, voi știți Numele Său, dar nu-L cunoașteți pentru că dacă nu cunoașteți Persoana Sa, nu cunoașteți Numele Său.

Vedeți, prieteni, nu este numai abilitatea de a spune un nume. Mulți oameni pretind că pot spune Numele lui Isus Hristos, dar nu contează cum Îl spunem, nu contează cât de mult știm despre ceea ce a fost, pentru că dacă negați Cine este El astăzi, negați Numele Său. De aceea, o descoperire mai mare aduce întotdeauna un alt Nume. Noi nu schimbăm Numele lui Isus Hristos, ci înțelegem Cine este Isus Hristos. Amin! Iar Acesta S-a schimbat de-a lungul epocilor bisericilor.

Când au ajuns la epoca lui Luther, ei trebuiau să-L cunoască pe El ca fiind Cel care le-a dat adevărata neprihănire. Atunci, ei erau socotiți neprihăniți și nu mai puteau trăi în neputință și să pretindă acel Nume. Așadar, ei trebuiau să vină la neprihănire, iar în clipa aceea știau mai mult despre El. Apoi, în ziua lui Wesley, ei trebuiau să vină la sfințenie, iar apoi la darurile Duhului și la botezul Duhului Sfânt. Ce era aceasta? El Se descoperea în mod constant. Astfel, noi putem să-L cunoaștem numai prin descoperire, prin descoperirea pentru ziua de astăzi, prin descoperirea prezentă, iar atunci cunoaștem Numele Său. Aleluia!

Apostolii lui Ioan Botezătorul știau despre Isus, iar Ioan i-a îndrumat spre El. Dar când i-a întâlnit Pavel în Efes, ei nici măcar nu primiseră Duhul Sfânt. Vedeți, ei știau despre slujba lui Isus, Ioan i-a îndrumat spre El, dar Pavel i-a întrebat: „Ați primit voi Duhul Sfânt de când ați crezut?” Vedeți, ei credeau. Ce credeau ei? Cine era El, dar **au trecut pe lângă Cine este El**.

Așadar, Pavel a trebuit să-i aducă de la „Cine era El”, de la Cel pe care-L prezentase Ioan, la Cine este El astăzi, la Persoana Duhului Sfânt. Deci, El a trebuit să le descopere Cine este Isus. Ei știau Cine era Isus, dar trebuiau să-L întâlnească pe Cine este Isus astăzi. Aleluia!

În „Epoca Bisericii Pergam” din Cartea Epocilor Bisericii, scrie:

„De asemenea, este scris că El îi va da biruitorului o piatră albă și **în** piatră (nu pe), un Nume nou, pe care Îl cunoaște și proprietarul.”

Nu pot sublinia cât este de important acest „în” și nu „pe”. De ce a subliniat fratele Branham aceasta: „în” și nu „pe”? Vom vorbi despre aceasta.

„Idea unui nume nou este una familiară. Numele lui Avram a fost schimbat în Avraam, Sarai în Sara, Iacov în Israel, Simon în Petru și Saul în Pavel.

Aceste nume ori au adus o schimbare, ori au fost date din cauza unei schimbări. Numai după ce numele lui Avram și Sarai au fost schimbate de Domnul, ei au fost pregătiți să primească fiul făgăduit. În ce-l privește pe Iacov, el a trebuit să biruiască și numai după aceea a fost numit „Prinț”. În cazul lui Simon și al lui Saul, schimbarea lor a avut loc când L-au primit pe Domnul.

Astăzi, fiecare dintre noi, adevărații credincioși, am avut o schimbare a numelui. Noi suntem creștini. Acesta este un nume comun fiecăruia dintre noi, dar într-o zi vom avea parte de o altă schimbare, vom primi cu siguranță un nume nou. Acela ar putea fi numele nostru adevărat și original scris în Cartea Vieții Mielului de la întemeierea lumii. El cunoaște numele, dar noi nu, însă conform voii Sale, într-o zi Îl vom cunoaște.”

Aici, fratele Branham vorbește despre primirea acestui Nume nou și spune că acesta poate fi numele care a fost scris în Cartea Vieții Mielului înainte de întemeierea lumii. Noi nu cunoaștem numele acela, dar El îl cunoaște.

În „Epoca Bisericii Filadelfia” citim:

„Iar Eu, voi scrie, de asemenea, Numele Meu nou pe el.” Numele Meu cel nou. Când totul devine nou, El va lua un Nume nou, iar acel Nume nou va fi și Numele Miresei.”

Numele Lui va fi și Numele Ei.

„Care este acel Nume? Nu există nici o presupunere. Va trebui să fie o descoperire a Duhului dată atât de concludent încât nimeni nu va îndrăzni să-L nege. Fără îndoială, El va lăsa acea descoperire pentru ziua în care va vrea să aducă la suprafață acel Nume. Este suficient să știm că va fi mai minunat decât ne-am putea imagina vreodată.”

Așadar, există nume care au fost scrise în Cartea Vieții Mielului de la întemeierea lumii. Amin! Lui I S-a dat un Nume nou pentru că la fiecare joncțiune, la fiecare biruință, a fost dat un Nume nou. Și oricare va fi Numele Său, acela va fi și Numele Miresei.

Fratele Branham merge mai departe, iar în predica „Singurul loc ales de Dumnezeu pentru închinare” din anul 1965, spune:

„Numele Se află în Cuvânt pentru că El este Cuvântul. Amin! Atunci ce este El? Cuvântul tălmăcit este manifestarea Numelui lui Dumnezeu.”

Tălmăcirea Cuvântului este manifestarea Numelui lui Dumnezeu. Poate ziceți: „Numele lui Dumnezeu este Isus Hristos.” Absolut! Dar Cuvântul tălmăcit astăzi este manifestarea Numelui lui Dumnezeu. Trebuia să fie! „Cuvântul tălmăcit astăzi este manifestarea aceluși Nume.”

Voi trebuie să știți Cine este El astăzi, iar ca să știți aceasta, trebuie să vedeți Cuvântul manifestat astăzi, pentru că aceasta este Cine este El astăzi, aceasta este tălmăcirea Numelui Său.

Prieteni, noi nu schimbăm literele „I-S-U-S”. Nimeni nu încearcă să facă aceasta pentru că atunci când El a luat chip pământesc, a luat un Nume pământesc, iar acel Nume este ISUS. Noi nu încercăm să schimbăm aceasta, dar pe măsură ce încercăm să dezvoltăm aceasta, Persoana lui Isus este o manifestare mai mare și mai mare și mai mare. Așadar, astăzi El nu mai este numai ceea ce a fost în Apocalipsa, ci este mai mult decât a fost atunci. Astăzi, El S-a descoperit mai mult, iar noi trebuie să-L identificăm ca să știm Cine este acum. Aleluia! Așadar,

Cuvântul tălmăcit este manifestarea Numelui lui Dumnezeu.

Acesta este motivul pentru care fratele Branham a spus: „Tunetele o vor arăta destul de curând.” Tunetele o vor spune. Ce sunt Tunetele? Tălmăcirea Cuvântului.

În predica „Domnilor, acesta este semnul sfârșitului?” și în „Pecetea a șaptea”, fratele Branham a vorbit despre un vis pe care l-a avut Junior Jackson. În acel vis, el a văzut un munte de piatră în formă de piramidă, iar fratele Branham a mers în jurul aceluiași munte care era scris peste tot de jur împrejur și a tălmăcit toate acele scrieri. Ce făcea el? Lega toate capetele lăsate libere de-a lungul celor șapte epoci ale Bisericii, descoperirea tot Cuvântul scris în Biblie, mergea în jur tălmăcindu-L. Când a terminat de făcut aceasta, a primit un instrument ascuțit, despre care fratele Branham a spus că era un instrument ciudat sau neobișnuit, ca o rangă, iar Junior Jackson a spus: „Nici măcar nu am putut înțelege cum a făcut-o, dar a îndepărtat vârful aceluiași munte, a dat piatra de încheiere la o parte, iar când a ridicat-o, acolo era o piatră albă pe care nu era scris nimic. Ce făcea el? Tălmăcea cuvintele aflate pe partea dinafară, tălmăcea ceea ce a fost scris în Biblie și s-a pierdut de-a lungul celor șapte epoci ale Bisericii. Fratele Branham a legat totul împreună, dar după aceea a venit un timp în care a trebuit să deschidă Piatra de încheiere, iar acolo era ceva, o taină, o descoperire și el a spus: „Pe aceasta nu a mai strălucit Lumina niciodată înainte.” Fratele Branham a legat aceasta de cele șapte Tunete, pentru că în Biblie nu scrie nimic despre ele.

Biblia spune că „cele șapte Tunete au făcut să se audă glasurile lor, iar Ioan a fost pe punctul să scrie ce spuneau ele, dar El i-a spus: „Nu scrie, ci pecetluiește-le!” Vedeți, înainte nu a mai fost scris nimic despre aceasta, iar fratele Branham a spus că trebuie să meargă în Vest ca să primească tălmăcirea acestor lucruri și s-o aducă înapoi. Amin! El a făcut aceasta. A mers în Vest și ce a făcut? A adus tălmăcirea celor șapte Peceti, care sunt cele șapte Tunete.

Așadar, ce se afla sub Piatra de încheiere? O Piatră albă. Ce era această Piatră albă? Cuvântul care nu a mai fost tălmăcit înainte. Nici o lumină nu a mai strălucit pe El înainte. Acestea erau cele șapte Tunete, iar el a trebuit să plece, să aducă descoperirea și să le predice.

Nădăjduiesc că acum începeți să vedeți că există o piatră albă, iar acea Piatră albă este o descoperire și **în**, nu „pe”, ci **„în acea Piatră albă se află numele nostru cel nou.”** În Piatră, nu pe Piatră. Nu ceva ce poate citi altcineva, nu ceva ce este

scris, ci Ceva ce este în Ea. Ce se află în descoperire? În descoperire este descoperirea Miresei. În descoperirea celor șapte Tunete este descoperirea Miresei și a Mirelui, a Soțului și a Soției. Nouă ni s-a dat o descoperire de la Tatăl Însuși și nu scrie pe ea, ci **în descoperire este Numele nostru cel nou**, o identificare a cine suntem noi cu adevărat.

Fratele Branham a spus următoarele în „Epoca Bisericii Filadelfia”:

„Voi scrie pe el Numele Dumnezeului Meu și numele cetății Dumnezeului Meu.” Și care este Numele lui Dumnezeu? El a fost „Dumnezeu cu noi” sau Emanuel, dar nu acesta a fost Numele Său dat. „Îi vei pune Numele Isus.” Isus a spus: Eu am venit în Numele Tatălui Meu și nu Mă primiți.” Așadar, Numele lui Dumnezeu este Isus, pentru că Acesta este Numele în care a venit El. El este Domnul Isus Hristos. Ce nume ia femeia când se căsătorește cu un bărbat? Ea ia numele lui. Numele Său Îi va fi dat Miresei când El o ia la El.” Aleluia!

În Pecetea întâi citim:

„Acum, fiți atenți! El a spus că va fi făcut cunoscut în zilele din urmă. Dar vor veni la suprafață în simbolul unei femei.”

El vorbește aici despre cele șapte Pecetei.

Mai departe citim:

„Înțelegi aceasta, biserică? (Adunarea spune: „Amin!”). Vin la suprafață sub formă de simbol în legătură cu biserica, încât ei știu că acolo se află o Pecete. Dar ei nu știu încă ceea ce este, pentru că este un călăreț pe un cal alb.”

Ceea ce spune el aici, este că noi putem vedea Pecetea simbolic. Când vedem prima Pecete în Biblie, El o descoperă ca și un călăreț pe un cal alb. Astfel, noi putem vedea simbolul, dar nu știm ce este, nu știm ce este călărețul de pe calul alb, ci cunoaștem doar simbolul. Și el a spus: „Vine la suprafață în simbolul unei biserici”. Deci, acela este un simbol pentru biserică, este o descoperire pentru biserică.

„Și trebuie descoperit numai în zilele din urmă...”

Ce trebuie descoperit în zilele din urmă? Însemnătatea simbolului.

„Și trebuie descoperit numai în zilele din urmă, când este ruptă Pecetea în sine. Ruptă cui? Nu lui Hristos, ci bisericii.

Acum fiți atenți! O, Doamne, aceasta mă face să tremur! Nădăjduiesc că biserica înțelege cu adevărat ceea ce vreau să spun. Vă voi numi Mireasa, ca să înțelegeți. Înțelegeți?”

Fratele Branham făcea aici schimbarea numelui. Aici, noi am ajuns la biruință, la o joncțiune a timpului, într-un loc în care începea să fie frântă descoperirea însemnătății Peceților, a Tunetelor. Fratele Branham era în Pecetea întâi și începea să descopere care este însemnătatea Pietrei albe. Ea fusese descoperită sub formă de simbol, în legătură cu biserica, dar atunci venea ceva ce era o descoperire mai mare, iar ca s-o putem primi, noi trebuie să avem o schimbare a numelui. Astfel, nu mai suntem Biserica, ci suntem Mireasa, iar dacă putem vedea că suntem Mireasa, vom prinde joncțiunea timpului, ruperea Peceții și vom primi descoperirea. Noi nu o putem primi ca Biserică, ci trebuie s-o primim ca Mireasă. El Și-a încheiat lucrarea în biserică și acum lucrează în Mireasă.

Avraam a trebuit să aibă o schimbare a numelui, Sara a trebuit să aibă o schimbare a numelui și noi trebuie să avem o schimbare a numelui. Noi nu mai putem să fim creștini, metodiști, pentecostali, ci trebuie să fim Mireasa. Ca să vedem această joncțiune, ca să vedem această descoperire care se află în Piatra albă, noi trebuie să avem parte de o schimbare a numelui. Aleluia!

Nu spuneți: „Sunt un membru al „Believers Christian Fellowship”, ci spuneți: „Sunt un mădular al Trupului lui Hristos.” Este bine că veniți la această biserică, este în ordine, pentru că trebuie să existe un trup din care să faceți parte, dar faptul că sunteți un membru al acestei biserici nu vă va face nici un bine. Singura cale este să vedem acea Pecete rupându-se, să vedem schimbarea numelui nostru să vedem că „Numele meu s-a schimbat și sunt Mireasa lui Isus Hristos. M-am schimbat de la creștin, de la biserică la Mireasă.” Dacă nu avem acest Nume, noi nu vom ști descoperirea care va veni. Deci, noi trebuie să știm că numele noastre s-au schimbat și nu mai suntem cei care am fost; trebuie să știm că în acea Piatră albă există o descoperire, iar numele meu se află în Ea.

În predica „De ce sunt oamenii atât de neliniștiți”, citim:

„Biblia spune: „Celui ce va birui, îi voi da o piatră albă și un nume nou pe care nimeni nu-l știe decât El Însuși.”

Este o descoperire personală, individuală. Fiecare om, la rândul lui, merge dincolo de Perdea ca să primească o descoperire de la El Însuși. Amin! Aceasta este consumarea căsătoriei. Aleluia!

„Nu contează ce spun oamenii pentru că voi înșivă știți când ați fost aduși dincolo de Perdeaua dinăuntru. Nimeni nu poate să vă spună altceva și aceasta nu pentru că v-ați alăturat unei biserici sau pentru că ați făcut cutare sau cutare lucru, ci pentru că Ceva vă spune pur și simplu că voi aveți o Piatră care se află în inima voastră. Nu o piatră grea, ci una delicată, iar această Piatră face ca inima voastră dură să fie bună.”

Ce este aceasta? O descoperire. Amin!

Aș vrea să mergem împreună la Ioan 20. Eu merg în toate locurile și nădăjduiesc că Domnul ne va ajuta să legăm toate acestea împreună pentru a putea vedea ce încearcă El să ne arate.

Ioan 20.11-13:

„Dar Maria ședea afară lângă mormânt și plângea. Pe când plângea, s-a plecat să se uite în mormânt.

Și a văzut doi îngerî în alb șezând în locul unde fusese culcat trupul lui Isus; unul la cap și altul la picioare.

„Femeie”, i-au zis ei, „pentru ce plângi?” Ea le-a răspuns: „Pentru că au luat pe Domnul meu și nu știu unde l-au pus.”

Aici se afla Maria în ziua învierii. Tot ce spusese Cuvântul că va avea loc, s-a împlinit. Ea se afla la o joncțiune a timpului, totul se schimba atunci; era o schimbare a timpului, relația ei cu Domnul urma să se schimbe, totul se schimba chiar în punctul acela. Dar ea nu înțelegea ce se petrecea, nu înțelegea schimbarea, nu avea nici un sens pentru ea. Tot ce știa era că tot ce a știut vreodată se schimba, iar ei nu-i plăcea aceasta, nu-i plăcea schimbarea, nu era fericită în legătură cu aceasta, nu voia să se schimbe. Isus fusese luat, fusese bătut, răstignit și pus în mormânt, iar ea s-a dus acolo și a văzut că mormântul era gol.

Petru și Ioan au venit și au văzut și ei aceasta, apoi au plecat, iar ea stătea singură în locul acela. A privit dinăuntru și a văzut doi îngerî: unul stătea acolo unde fusese

pus capul Său, iar celălalt era unde se aflaseră picioarele Lui, pentru că ea trebuia să vadă că se afla acolo în calitate de Mireasă a lui Isus Hristos. Amin! Ea, această femeie Maria Magdalena, din care fuseseră scoși șapte draci, femeia care a fost eliberată de cele șapte epoci ale bisericii, reprezenta Biserica; ea stătea acolo și vedea un mesager la începutul Trupului lui Hristos și un alt mesager la sfârșitul Trupului lui Hristos. Ea a văzut doi îngerii, Alfa și Omega, Pavel și William Branham, dar aceasta nu a fost suficient pentru ea.

Să citim mai departe:

„După ce a zis aceste vorbe, s-a întors și a văzut pe Isus stând acolo în picioare, dar nu știa că este Isus.”

Ea a putut să-i vadă pe cei doi îngerii, pe Alfa și pe Omega, a putut să-i vadă pe Pavel și pe William Branham, dar avea nevoie de altceva. Astfel, s-a întors și l-a văzut pe El, dar nu a știut că este El. Ce era aceasta? Schimbarea, se schimba ceva.

„Femeie”, i-a zis Isus, „de ce plângi? Pe cine cauți?”

Vedeți, El a început să-i vorbească, dar „Ea a crezut că este grădinarul și l-a zis: „Domnule, dacă l-ai luat, spune-mi unde l-ai pus și mă voi duce să-l iau.”

Ea vorbea cu Isus și Isus îi răspundea, dar ea nu știa că este El pentru că era schimbat. Slujba Lui se schimbaseră, timpul se schimbaseră, El se schimba. Aceasta este învierea.

„Isus i-a zis: „Marie!” Ea s-a întors și l-a zis în evreiește: „Rabuni!”, adică „Învățătorule!”

Tot ce a trebuit să facă Isus a fost să-i spună pe nume. El nu a trebuit să-i explice nimic, nu a trebuit să intre în detalii, nu a trebuit să-i scrie ceva, nu a trebuit să țină o predică, ci tot ceea ce a trebuit să facă a fost să o strige pe nume. Iar când a strigat-o pe nume, ea a văzut dintr-o dată schimbarea timpului, a înțeles, a știut că El înviase din morți și că este viu în veci de veci: „Este Domnul Meu! Ei l-au omorât, dar El a revenit la Viață. Acum este într-un alt chip! El trăiește! El trăiește!”

El nu a trebuit să spună: „Sunt viu, am înviat!”; nu a trebuit să spună: „Sunt Același Isus dar într-un alt chip.”, ci tot ceea ce a trebuit să facă a fost să-i spună

pe nume. Când a făcut aceasta, a avut loc descoperirea tuturor lucrurilor, când El a strigat-o pe nume, toată taina i-a fost descoperită Mariei. Aleluia!

Așadar, este nevoie doar ca Isus să ne strige pe nume. Aleluia!

Fratele Branham a spus următoarele în „Întrebări și răspunsuri la Peceți”:

„Fie că este evreu sau dintre neamuri, nimeni nu va fi mântuit decât cei ale căror nume au fost scrise în Cartea Vieții Mielului înainte de întemeierea lumii. Înțelegeți? aceasta este tot. Cartea deține această Taină și o desfășoară doar acum. Nu numele fiecăruia, ci care este Taina Cărții în timp ce cheamă acele nume. Acum înțelegeți?”

„Nu numele fiecăruia”. El nu ia Cartea în mână și nu merge de-a lungul listei zicând: „Ed, Chad, Bob, Larry, Susan, etc. Dar ce a făcut EL? A luat Cartea, l-a rupt Pecețile și a început să dezvăluie Taina Răscumpărării, Taina celor șapte Peceți: cine va fi mântuit, cum va fi mântuit, cum i-a salvat El pe ai Săi, cum îi ține în siguranță. Și ce face El pe măsură ce descoperă tainele? Cheamă numele. Voi ați auzit un Strigăt, dar nu „Bob, Chad”, ci altceva, o altă identificare, un alt „eu”.

El nu a strigat: „Chad Lamb”, pentru că există un nume scris în Cartea Vieții Mielului înainte de întemeierea lumii, iar eu nu știu în ce limbă este, nu știu cum să-l pronunț, cum să-l spun pe litere, cum este scris, cu ce fel de cerneală, nu știu nici cum să încep pe măsură ce citesc, dar în mine există Ceva care este adevărat și care, pe măsură ce El a început să descopere Taina Răscumpărării, mă face să spun: „Acesta sunt eu! Acesta sunt eu!” Când El a spus: „Mi-am răscumpărat copiii prin sângele Meu, ei fac parte din Mine; ei fac parte din Cuvânt și erau în gândul Meu încă înainte de întemeierea lumii; ei fac parte din atributele Mele care trebuie să fie exprimate aici”, eu am spus: „Acela este numele meu! El vorbește despre mine, acela sunt eu!”

Dintr-o dată, când L-am auzit spunând numele nostru, El a spus: „Marie!”, iar noi am răspuns: „Doamne, acesta nu este un om din Kentucky, ci ești Tu. Acela nu este un nor, ci ești Tu. Ești Tu, iar când eu Te cunosc pe Tine, mă cunosc pe mine; când Tu Te descoperi pe Tine, mă descoperi pe mine.” Aleluia!

Acum, El desfășoară. Ce desfășoară El acum? Tainele Cărții.

„Nu numele fiecăruia, ci care este Taina Cărții în timp ce cheamă acele nume.”

Acum înțelegem învierea, înțelegem Tunetele, epocile bisericilor, schimbarea timpului, a veacurilor, acum înțelegem toate aceste lucruri.

„Cartea nu spune: „Lee Vayle va fi mântuit în timpul acestei epoci a Bisericii”, sau Orman Neville sau oricine altcineva. Nu, nu spune aceasta, ci arată doar Taina, desfășoară Taina a ceea ce este aceasta, iar noi credem aceasta, prin credință.”

Așadar, Cartea nu spune: „Lee Vayle va fi mântuit în timpul acestei epoci a Bisericii.” Ea nu spune aceasta, ci desfășoară Taina Răscumpărării, Taina care ne arată Cine este Răscumpărătorul și cine va fi răscumpărat. Și dintr-o dată, noi credem aceste lucruri, prin credință, și recunoaștem că facem parte din Carte. De când? Numele noastre au trebuit să se schimbe încă înainte de întemeierea lumii.

„Nu vă voi mai numi Biserica, ci voi schimba felul în care vă spun, ca să puteți înțelege.”

Ceea ce se află în Cartea Apocalipsei este un simbol pentru biserică, dar acum, El rupea acele simboluri, iar fratele Branham a spus: „Aceasta mă face să tremur și vă voi numi Mireasa ca să puteți înțelege.”

Aceasta nu este ceea ce s-a petrecut timp de două mii de ani, nu sunt aceleași lucruri din cele șapte epoci ale Bisericii, ci totul se schimbă. Aleluia!

Vreau să ne oprim la faptul că de fiecare dată când este o biruință, există o schimbare a numelui.

Așadar, biruința în cele șapte Tunete a adus o schimbare a numelui de la „biserică” la „Mireasă”, de la metodiști, luterani, pentecostali, la „Doamna Isus Hristos”. Dar aș vrea să vedeți și Numele Său schimbat, pentru că noi trebuie să cunoaștem și Numele Său. Care este Numele Său? În mod absolut, „Isus”. Acesta nu S-a schimbat niciodată, dar El Se manifestă într-un alt fel.

În ziua învierii, El a stat în fața Mariei, dar S-a manifestat într-un alt fel. El vorbea cu Maria, iar ea L-a văzut de atât de multe ori, a umblat cu El, L-a slujit, L-a urmat în slujba Sa, a fost cu El și Îl cunoștea, dar iată că El stătea acolo într-un fel și într-un chip pe care ea nu-L mai văzuse înainte, așa că nu a recunoscut Cine era decât atunci când El a strigat-o pe nume. Dar când a strigat-o pe nume, ea L-a recunoscut Cine era.

Apoi S-a arătat într-un trup de carne pe drumul Emausului și a vorbit cu apostolii

Săi. Fuseseră cu El atât de mult timp, vorbiseră cu El atât de mult, cunoșteau Vocea Lui, inflexiunile vocii Lui, cunoștea caracteristicile Sale, știau cum umbla El, cum Se comporta, cum vorbea, dar cu toate acestea, El a venit la ei într-un alt chip, într-un chip cu care nu erau obișnuiți și chiar dacă a vorbit cu ei pe tot drumul, nu L-au recunoscut. Nu puteau vedea că era El. Ochii lor erau îngreunați, inimile lor ardeau din pricina Cuvântului pe care-L auzeau, dar nu puteau vedea că este El. De ce? Pentru că El schimbase timpul. Apoi, au ajuns în timpul de seară, în jurul mesei și El avea să frângă Pâinea Vieții, iar când a frânt-o, a făcut-o într-un asemenea fel încât ochii lor s-au deschis și au putut recunoaște: „Este El!”

El nu S-a schimbat, ci ei s-au schimbat. Când a venit la Maria, El Și-a schimbat înfățișarea, dar nu a trebuit să Se schimbe înapoi pentru ca ea să-L poată vedea. Tot ce a trebuit să facă El, a fost s-o strige pe nume, iar când s-a întâmplat aceasta, ea a recunoscut imediat Cine era El.

Celor doi de pe drumul Emausului, El le-a frânt Cuvântul, le-a frânt Cuvântul și le-a frânt Cuvântul, dar Isus Se afla într-un alt chip și nu a trebuit să Se schimbe înapoi în chipul în care fusese până atunci. El a rămas în acel chip, în acea nouă joncțiune și a fost nevoie să se schimbe ei ca să-L poată vedea.

De aceea, epocile bisericilor nu vor funcționa astăzi. Noi nu mai putem avea gândirea din epocile bisericilor, nu mai putem rămâne la gândirea denominațională, nu putem rămâne în epocile bisericilor și să-L vedem pe El. El Și-a schimbat chipul acum și când Își schimbă chipul, El vine în plinătatea Cuvântului Său, iar noi nu putem să-L vedem dacă înțelegerea noastră nu este schimbată, dacă gândirea noastră nu este schimbată, până când nu avem descoperirea că El ne strigă numele și ochii noștri s-au deschis, iar atunci spunem: „Acesta este Domnul! Acesta este El.” De ce? Pentru că El S-a schimbat.

În predica „Evenimente actuale clarificate prin lumina prorociei”, scrie:

„Dar El a spus: „Îl voi întâlni într-un singur loc, în Locul în care Îmi voi pune Numele Meu.” Aceasta este în Isus Hristos. Acesta este Locul în care Și-a pus Dumnezeu Numele Său. Acesta este singurul loc în care vă va întâlni El; este în Hristos, iar Hristos este Cuvântul, Același ieri...”

Acum, fiți atenți! El spune aici: „Vă voi întâlni într-un singur loc, în locul în care Îmi voi pune Numele”, iar Numele Lui este Isus Hristos. Dar priviți ce a spus fratele Branham în continuare.

„Acesta este singurul loc în care vă va întâlni El; este în Hristos, iar Hristos este Cuvântul.”

Noi putem avea Numele Isus Hristos și să nu avem Cuvântul, iar în cazul acesta, nu avem Numele Său. Dar dacă avem Numele Isus Hristos și Cuvântul, atunci avem Numele Său. Dar putem spune: „Isus Hristos” și să ne referim la altcineva. Este adevărat? Putem spune: „Isus Hristos” și să ne referim la o persoană total diferită, pentru că nu știm Cine este El.

„A crescut...”

Cine a crescut? Cuvântul, manifestarea lui Hristos.

„A crescut de la picioare, la coapse, iar acum se află la cap, pregătindu-se de plecare; manifestând Mireasa în măsură deplină, la fel ca și Mirele.”

Acum, a existat o schimbare în timp, așa că nu mai suntem în epoca bisericii Laodicea, ci acum este epoca Miresei. Deci, acum nu mai este biserica, ci este Mireasa. Amin! Acum, nu mai este prietenul Mirelui, ci sunt Mirele și Mireasa împreună.

În mesajul „A încerca să faci o slujbă fără voia lui Dumnezeu”, scrie:

„Recent, am predicat un Mesaj, mulți dintre noi știu aceasta, și am spus că există un singur loc rânduit în care Dumnezeu îl întâlnește pe închinător, locul în care El a spus: „Acolo Îmi voi pune Numele.” Dacă putem găsi biserica în care El Și-a pus Numele, atunci avem locul. El a spus: „Eu nu te voi binecuvânta în toate cetățile, ci doar în cetatea în care Îmi voi pune Numele. Îl voi pune într-un singur loc, iar tu trebuie să Mă întâlnești acolo, pentru că este singurul loc în care te voi întâlni.” Noi ne aflăm acolo unde Și-a pus El Numele, iar Acela este singurul loc în care El îl întâlnește pe închinător. Numele Său a fost Isus Hristos, deci Numele lui Dumnezeu este Isus Hristos.”

Amin! Noi credem aceasta. Așadar, unde Și-a pus El Numele? Unde Și-a pus Numele de Isus Hristos? Unde locuiește astăzi? Numele Său este Cuvântul lui Dumnezeu. Unde Se manifestă Cuvântul lui Dumnezeu? Cuvântul tălmăcit este manifestarea Numelui lui Dumnezeu. Numele Său a fost întotdeauna Isus Hristos, dar acolo unde este tălmăcit Cuvântul, Acesta manifestă Numele Său, Persoana Sa, Cine este El acum. Acesta este cel mai important lucru pe care poți să-l vezi

vreodată: Cine este El acum.

În ziua învierii, Maria a trebuit să vadă Cine era El atunci; cei doi ucenici de pe drumul Emausului au trebuit să recunoască Cine era El atunci, pentru că Își schimbase chipul. Aleluia! El este Cuvântul, El este întotdeauna Cuvântul. Aceasta nu se schimbă niciodată.

În predica „Lucruri care vor veni” din anul 1965, citim:

„Dacă suntem acele atribute ale lui Dumnezeu, noi nu putem trăi prin crezuri. Nu putem trăi prin denominaționalism. Noi trebuie să trăim prin Cuvânt deoarece Mireasa face parte din Mire, așa cum orice soție face parte din soțul ei. Așadar, noi trebuie să fim acel Cuvânt Mireasă. Și ce este acel Cuvânt Mireasă? Manifestarea acestui ceas.”

Ce este Cuvântul Mireasă? Manifestarea acestui ceas. Manifestarea Cuvântului pentru acest ceas. De aceea, Ea este Doamna Isus Hristos, de aceea, El Și-a pus Numele acolo.

„Manifestarea acestui ceas, Mireasa. Nu un crez sau o denomi-națiune, ci un profet viu al lui Dumnezeu, un atribut viu al lui Dumnezeu, arătând lumii atributele lui Dumnezeu care trebuie să se exprime în ceasul în care trăim noi acum, în formarea Miresei.”

Nu vreau ca cuvintele acestea să ne deruteze. Ce spune fratele Branham? Ce este Cuvântul Mireasă? Manifestarea acestui ceas. Căutăm o altă manifestare sau dorim manifestarea acestui ceas? Ce este manifestarea acestui ceas? Cuvântul Mireasă.

„...nu un crez sau o denomi-națiune, ci un profet viu al lui Dumnezeu, un atribut viu al lui Dumnezeu, arătând lumii atributele lui Dumnezeu, în formarea Miresei...”

Ce este aceasta? Dumnezeu exprimat într-un chip. El Și-a schimbat chipul, iar acum a venit, plinătatea Sa a venit într-un Trup alcătuit din mai multe mădulare, în Mireasa lui Isus Hristos, în doamna Isus Hristos. V-ați auzit numele strigat? Ați recunoscut Cine era El? La înviere, El Și-a schimbat chipul. Ea vorbea cu El, citea Biblia, asculta casete, citea Cartea Mesajului, dar nu a știut Cine era El până când nu a strigat-o pe nume.

În mesajul „Unirea invizibilă a Miresei lui Hristos”, scrie:

„Țineți minte, când s-a plecat în jos și bobul a început să se coacă, înainte ca bobul să se coacă, tot ce era pe acea tulpină a trebuit să fie mort. Nu puteți vedea unde ne aflăm? Viața se află din nou în bob. Ce este aceasta? Exact ca bobul care a coborât în pământ, același Isus în chipul Miresei.”

Același Isus în ce chip? În chipul Miresei.

„...aceeași putere, aceeași Biserică, același lucru, același Cuvânt.”

În predica „Sămânța nu va moșteni împreună cu pleava”, scrie:

„Pentru Sămânța Împărătească, duhovnicească, rânduită mai dinainte a lui Avraam, nu există nici o judecată pentru că ei sunt rânduiți la Viața veșnică. Ei au acceptat Jertfa rânduită de Dumnezeu, iar acea Jertfă a fost Hristos, Cuvântul.”

Care este Jertfa Sa? Cuvântul. Astfel, dacă avem Cuvântul, avem Jertfa. Este adevărat? Dacă avem Cuvântul, avem Mielul pascal; dacă avem Cuvântul, avem Jertfa.

Mai târziu, în același Mesaj, fratele Branham a spus:

„Cel care înțelege această mare Taină a lui Dumnezeu făcută cunoscută, cum Dumnezeu era în Hristos împăcând lumea cu Sine, cum El și Tatăl sunt Una, cum se împlinesc marile taine, că Dumnezeu vine și Se manifestă în epoca oamenilor, de-a lungul istoriei omenirii și în compania oamenilor, ca să-Și manifeste Cuvântul Său în ziua, la răsăritul Soarelui în partea de Est...”

Să fim atenți ca să putem înțelege aceasta, prieteni.

„...cum se împlinesc marile taine că Dumnezeu vine și Se manifestă în epoca oamenilor, de-a lungul istoriei omenirii și în compania oamenilor, ca să-Și manifeste Cuvântul Său în ziua, la răsăritul Soarelui în partea de Est...”

Ce a făcut El? Marile taine ale lui Dumnezeu au fost date de-a lungul omenirii și au ajuns la plinătate în Isus Hristos. Când? La răsăritul Soarelui, în partea de Est. Ce a fost aceasta? Toate tainele lui Dumnezeu într-un chip. În ce chip? În Omul Hristos Isus. Ce a fost aceasta? Răsăritul Soarelui în partea de Est.

„...la răsăritul Soarelui în partea de Est și să facă același lucru pe măsură ce Soarele apune în Vest...”

Așadar, El face în Vest ceea ce a făcut la început în Est. Ce a făcut El în Est? Marile taine ale lui Dumnezeu au venit în chip de Om la răsăritul Soarelui în partea de Est. Ce s-a întâmplat? Au venit în chip de Om. La răsăritul soarelui, în ziua învierii, a venit într-un singur chip, Isus Hristos, și a intrat în Biserică la Rusalii, a pătruns în omenire.

„...și să facă același lucru pe măsură ce Soarele apune în Vest, să Se manifeste pe El Însuși într-o Biserică Mireasă, Cuvântul făcut trup.”,

Ce este Cuvântul făcut trup? Este El. Ce este El? Locul Numelui Său. Este Cine este El, este chipul în care Se află El, este locul în care lucrează El, este manifestarea lui Isus Hristos în chipul Miresei, în formarea Miresei, în venirea lui Hristos în chipul Miresei. Ce este aceasta? El face și în Vest ceea ce a făcut în Est. Ce face El acum? Marile taine ale lui Dumnezeu. El vine în timpul omenirii, Cuvântul făcut trup pătrunde în cursul istoriei omenirii și Se face cunoscut Bisericii Mireasă. Dar dacă noi nu putem vedea unde Se află El, nu cunoaștem Numele Său.

În predica „Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită”, scrie:

„Puteți vedea acum Pecețile? El Se află în lucrarea Sa de mijlocire acolo în spate, răscumpărând, dar într-o zi, El pășește în față ca să ia această Carte pe care a răscumpărat-o. Și tot ceea ce se află în această Carte este El.”

Fratele Branham a spus că numele noastre au fost scrise în Carte înainte de întemeierea lumii, este adevărat? Toate numele celor răscumpești au fost scrise în acea Carte. Ce este în acea Carte? Totul, toate numele, voi și eu, toți cei ce sunt sămânța aleasă, rânduită mai dinainte, a lui Dumnezeu care este în Cartea Vieții Mielului. Ce este aceasta?

„...Tot ce este în această Carte este El, pentru că acesta este credinciosul, cuvintele din Carte, iar Cuvântul este El.”

Iar noi și El suntem Același. Nu noi, adică ceea ce vedem cu ochiul, ci atributul lui Dumnezeu care se află înăuntrul nostru. Ce a fost scris în acea Carte? Voi ați fost scriși în Ea. Tot ce este scris în Carte este El. Ce este acea Carte? Consemnarea Vieții lui Hristos. De aceea, toată familia din cer și de pe pământ este numită Isus Hristos. Totul este concentrat într-o singură Carte, iar acea Carte este consemnarea Vieții Lui, este Hristos!

Acum aş vrea să vă spun ceva. Poate nu pot pronunța numele care este scris în Cartea Vieții Mielului, dar cunosc numele familiei: numele meu de familie este Hristos. Poate fi Bob Hristos, Chad Hristos, Larry Hristos, dar numele meu de familie este Hristos pentru că este consemnarea Vieții lui Hristos. Aleluia! Numele meu este Hristos, numele meu de familie este Hristos. Voi vă uitați acum la Chad Hristos. Probabil că nu acesta este numele scris în Carte, dar eu îl folosesc doar ca exemplu. Eu nu știu cum sună numele meu, nu știu cum este scris, cum îl vom pronunța, nu știu în ce limbă este, dar știu că este... **Hristos**. Acesta este numele meu. Acesta este numele pe care l-am auzit strigat la deschiderea celor șapte Tunete. Acesta este numele meu. Numele meu este Hristos pentru că mă aflu în Carte și tot ce este în Carte este El. De aceea pot spune: „Eu sunt Doamna Isus Hristos, Mireasa lui Isus Hristos.” Noi avem dreptul la Numele Său pentru că dacă această Carte este numita Isus Hristos, iar numele noastre sunt în Ea, atunci numele nostru este Isus Hristos.

Soția mea poate lua numele meu de oricâte ori dorește. Astfel, dacă dorește să facă o cerere pentru un credit, poate scrie pe acea hârtie: doamna Chad Lamb. Ea are dreptul la acest nume, este numele ei. Ca persoană, ea are un alt nume care îi este specific, acesta fiind Angie Lamb, dar ea poate lua numele Chad Lamb. Atunci ce se manifestă astăzi? Cartea, Cartea Mireasă. Toată Cartea ajunge la manifestare. Ce descoperă aceasta? Toate atributele descoperă același lucru. Ce descoperă ele? Pe El. Este El și numai El. Și există o Piatră albă, cele șapte Tunete, care sunt o descoperire personală, o descoperire care ne este dată nouă și numai nouă, de aceea putem spune: „Numele nostru cel nou este în această descoperire.”

Vom primi și noi un alt nume? Probabil că da. Fratele Branham a vorbit despre aceasta, dar nu aceasta este ceea ce contează acum; aceasta va conta acolo. Ceea ce contează acum este ca noi să auzim Ceva când se desfășoară tainele și să recunoaștem dintr-o dată: „Acela sunt eu, iar Acela sunt eu! Este El și cu mine. Este același lucru. Noi suntem în Carte. El este Cartea și noi suntem Cartea.” Aleluia! Tot ce este în Carte este El.

„...Tot ce este în această Carte este El, pentru că acesta este credinciosul, cuvintele din Carte, iar Cuvântul este El. El a pășit în față pentru această Carte a Răscumpărării în care sunt cei al căror nume au fost scrise înainte de întemeierea lumii, când El a fost înjunghiat ca Miel.”

În predica „Locul ales de Dumnezeu pentru închinare” scrie:

„În seara aceasta sunt multe femei drăguțe în această clădire, femei bune, credincioase, dar există o singură doamnă William Branham. Ea este cea care merge acasă cu mine, ea este soția mea.

Există oameni buni în lume, biserici bune, dar există o singură Doamnă Isus Hristos, iar Ea este cea după care vine El. Acesta este locul în care este așezat Numele Său.”

Fiecare biruință a adus o schimbare a Numelui. Acum, biruința de la deschiderea Peceților, plinătatea descoperirii a adus o schimbare a Numelui. Și cum a fost schimbat numele? În Doamna Isus Hristos. Acum, El este descoperit în Ea. Acum, El Se descoperă pe El Însuși în Ea. Acum, numele a fost schimbat în Doamna Isus Hristos și nimic nu poate schimba aceasta.

Noi nu schimbăm Numele Său, noi nu aducem o învățătură nouă, ci doar recunoaștem Cine este El și unde este El. Acum, El a venit jos în plinătatea Vieții Sale, nu în parte, ci în plinătate, acum, El, divinitatea locuiește în Trup, este Dumnezeu în om, uniți din nou pe pământ. Acum, El locuiește într-un Trup alcătuit din mai multe mădulare, iar dacă nu cunoaștem aceasta, nu-L cunoaștem pe El; dacă nu avem aceasta, nu avem Numele Său.

Putem spune cât vrem: „Isus Hristos”, pentru că dacă nu avem descoperirea locului în care este El acum, ce face El acum, cum lucrează El acum, nu putem beneficia de Numele Său. Dar Mireasa este acolo unde Și-a pus El Numele Său, Numele „Isus Hristos” este cu Ea. Ea a primit o Piatră albă, iar în acea Piatră albă este un Nume nou, Mesajul Pietrei de încheiere. Lumina nu a strălucit niciodată înainte pe acea Piatră albă, dar a strălucit acum. A existat un timp în care Piatra albă a fost ascunsă sub Piatra de încheiere, așa că Lumina nu a strălucit niciodată înainte pe Ea, pe descoperirea celor șapte Tunete, dar acum este istorie. Acum, Lumina a strălucit pe Ea.

Marea Lumină, El a descoperit-o acum. Și cui i-a făcut-o cunoscută? Celor care sunt scriși în Carte. Iar în timp ce se desfășurau Tainele, ei au auzit Ceva, așa că au spus: „Acela sunt eu! El îmi strigă numele.”

El a spus: „Marie”, iar ea a răspuns: „Stăpâne!” El a spus: „Marie”, iar ea a răspuns: „Rabuni, Stăpâne, ești Tu. Văd că ești Tu.”

„...dar există o singură Doamnă Isus Hristos, iar Ea este cea după care vine El. Acesta este locul în care este așezat Numele Său. Acela este locul în care se află închinarea: în Ea și numai în Ea.”

De aceea, închinarea mea este falsă în afara acestei descoperiri. Când se închină, ei spun: „Isus Hristos”, dar nu știu unde Se află El, de aceea, este o închinare care merge în altă direcție și pe care o primește diavolul. De ce? Pentru că „locul în care se află închinarea este: în Ea și numai în Ea.”

Puteți merge la concertul de cântări din partea de Sud și să cântați, dar aceea nu este închinarea adevărată, prieteni. Este o închinare, dar nu este închinarea adevărată îndreptată spre El, pentru că El primește numai închinarea care este îndreptată spre locul în care Se află Numele Său.

Voi trebuie să știți Cine este El și unde este El. Dacă mergeți la concertul din Sud al baptiștilor, ei cântă despre Cine era Isus. Ei cântă despre Cine era El, dar singurul loc în care El primește închinare este în Ea. Locul în care se află închinarea Sa este în Ea și numai în Ea. Puteți merge la câte concerte vreți, puteți avea o mie de oameni cu lumânări aprinse pe care le leagă, fiindcă El nu va primi acea închinare. De ce? Pentru că închinarea adevărată este numai în descoperirea Numelui Său. Noi trebuie să știm Cine este El astăzi, trebuie să-L cunoaștem, pentru că acesta este singurul fel în care putem să ne închinăm Lui. A cunoaște Cine a fost El, nu ne ajută cu nimic.

Faptul că prietenul meu din grădiniță știe cine am fost eu atunci, nu-l ajută cu nimic acum, pentru că nu știe unde locuiesc, nu știe cum arăt, nu știe cum îl pot ajuta, ce pot face pentru el, nu știe cum să se apropie de mine, nici cum să mă găsească.

Același lucru se aplică și în cazul bisericilor din epocile bisericilor. Ele nu știu unde locuiește El, nu știu unde Se află El, cum să se apropie de El, nu știu cum le poate ajuta El, dar Ea știe deoarece Cartea a fost deschisă, Piatra albă a fost descoperită, iar eu mi-am auzit numele strigat, pentru că numele meu este **în** Piatra albă. Adevărata mea identificare, adevăratul eu.

Fratele Branham a făcut următoarea afirmație, în „Întrebări și răspunsuri la Evrei” din anul 1957:

„Acum, fiți atenți! Dumnezeu este Duh. Câți dintre voi înțeleg aceasta? Spuneți:

„Amin!” Dumnezeu este Duh, iar Isus este un Om, Isus a fost Dumnezeu făcut trup. Noi nu l-am putut vedea niciodată pe Dumnezeu pentru că El este Duh. Înțelegeți? Noi nu putem vedea Duhul: „În nici un timp, nici un om nu l-a văzut vreodată pe Dumnezeu.” Nici un om nu l-ar fi putut vedea pe Dumnezeu și dați-mi voie să vă spun aceasta: Voi nu m-ați văzut niciodată pe mine. Nu m-ați văzut niciodată în toată viața voastră și nu mă veți vedea niciodată. Așa este. Voi vedeți acest trup care reprezintă persoana care se află aici înăuntru.”

Prieteni, voi puteți vedea acest trup, puteți să vă uitați la cortul acesta în care locuiesc și puteți spune: „Acesta este Chad”. Da, acesta este Chad, dar nu acesta este numele care a fost scris în Carte. Eu nu sunt Chad, ci acesta este numele pe care mi l-au dat părinții mei pentru a defini călătoria mea pământească. Dar eu am auzit Ceva, prieteni, a fost descoperirea unui Cuvânt care m-a identificat, a arătat cine sunt cu adevărat. Eu nu sunt persoana care s-a născut într-o zi pe acest pământ, ci merg cu mult în urmă cu nașterea mea; eu am existat cu mult înainte de certificatul meu de naștere care a declarat la un moment dat că am venit la existență, eu am existat din timpul când Dumnezeu era Singur cu gândurile Sale. Acea este originea mea, acela este certificatul meu de naștere, acela este cine sunt eu cu adevărat; atributul acela a ieșit afară, iar acum a fost exprimat în trup, dar voi nu m-ați văzut niciodată pe mine și nu-mi cunoașteți numele.

Voi îmi spuneți: „Chad”, dar ar trebui să-mi spuneți: „Hristos”. Când spălăm picioarele, ale cui picioare le spălăm? Sunt picioarele lui Bob sau ale lui Tom? Nu, noi spălăm picioarele cortului care poartă Viața lui Dumnezeu. Noi facem o slujbă pentru Hristos, nu pentru fratele nostru, nu este cortul, ci ceea ce se află înăuntru lui. Voi nu m-ați văzut niciodată pe mine, ci ați văzut doar vasul în care trăiesc eu. Eu mi-am găsit identificarea, dar nu în certificatul meu de naștere pământesc și nici în părinții mei, ci am găsit-o în Cartea deschisă. Am găsit-o în descoperirea Pietrei albe, acela fiind locul în care mi-am aflat numele meu adevărat. Numele meu este Isus Hristos pentru că toată familia din cer și de pe pământ este numită Isus Hristos, iar eu fac parte din Carte. Dar ce este Cartea? Toată Cartea este El. Eu sunt El. Amin! O bucățică mică, o părticică, dar fac parte din Întreg, este același lucru.

În predica „Cina”, care a fost ultimul mesaj predicat de fratele Branham, scrie:

„Ce a fost aceasta? A existat un alt William Branham. Înțelegeți? O bucată mică de Viață veșnică din genele lui Dumnezeu, Cuvântul lui Dumnezeu care a fost pus

acolo jos.”

El vorbește aici despre viața lui, despre venirea lui la viață.

„Fiecare dintre voi puteți să vă gândiți la lucruri similare. Înțelegeți? El lucra.

Atunci m-am uitat la pomi și m-am gândit: „Frunză, de ce ești din nou înapoi pentru că te-am văzut căzând anul trecut? De unde ai venit? Ce te-a adus aici?” Vedeți, era acea Viață veșnică ce lucra în trup.

Apoi, într-o zi, în timp ce mă plimbam, acea Voce mi-a zis: „Să nu fumezi niciodată, să nu bei și așa mai departe”. Iar tinerii și toți deveneau mai bătrâni. Vedeți, exista Ceva care se mișca.

Dar cu toate acestea, dintr-o dată am privit în sus și am spus: „Nu sunt fiul lui Charles și Ella Branham. Există Ceva care cheamă.” Ca și micul pui de vultur. „Eu nu sunt o găină. Undeva sus există Ceva. O, mare IaHVeH, oricine ai fi Tu, deschide-Te, fiindcă vreau să vin Acasă. În mine există Ceva care cheamă.”

Atunci, am fost născut din nou. Viața aceea micuță se afla acolo, viața apei a fost turnată peste Aceasta, iar atunci a început să crească. Atunci, viața aceea veche a fost iertată, a fost pusă în Marea Uitării a lui Dumnezeu, ca să nu mai fie amintită împotriva mea.”

Mi-am dat seama că eu nu sunt fiul lui Richard și Deborah Lamb. Ați înțeles și voi același lucru? Eu nu sunt ceea ce vedeți voi, nu sunt numele pe care îl strigați, nu sunt vasul la care vă uitați, ci adevărata mea identitate, numele meu adevărat este legat de Isus Hristos și se află în această Carte, acesta fiind cine sunt eu cu adevărat. Aceasta este ceea ce am auzit eu când El a strigat numele meu. El descoperă tainele. Cum? El descoperă tainele pe măsură ce strigă numele, pe măsură ce ne cheamă. Cum? Descoperind tainele. Iar noi spunem prin credință: „Eu cred. Acesta sunt eu. Aceasta este adevărata mea identitate. Acesta sunt eu.” Astfel, acum știm Cine este El.

El nu este un Dumnezeu distant, care locuiește departe și lucrează separat de biserica Sa; acum, El este aici, a venit pentru căsătorie. Mireasa și Hristos în unirea invizibilă: acela este locul în care El își pune Numele Său. Numele Său este acolo. Acela este locul în care este închinarea adevărată: în Ea și numai în Ea. Acesta este locul în care locuiește El: în Ea și numai în Ea. De aceea urlă diavolul, de

aceea se unesc aceste sisteme ca s-o reducă la tăcere. De ce? Din pricina descoperirii că El este în Ea și numai în Ea. De aceea, trebuie să se schimbe întreaga voastră gândire. Totul s-a schimbat. S-au schimbat două mii de ani de istorie. Noi obișnuiam să ne rugăm unui Dumnezeu care Se afla acolo sus, dar acum, El este Soțul meu. „Tu mă iubești și ești cu mine”, așa că acum nu mă mai rog unui Dumnezeu îndepărtat, acum nu-L mai implor pe Dumnezeu și nu mai zic: „El este Domnul, eu sunt păcătosul; eu sunt slujitorul, iar El este Stăpânul”. Eu nu mă mai apropii așa de El, pentru că atunci când a deschis Pечеțile, Numele Lui S-a schimbat, iar Osea spune:

„În ziua aceea, zice Domnul, Îmi vei zice: „Bărbatul meu!” și nu-Mi vei mai zice: „Stăpânul meu!”

De Cine ne apropiem acum când ne rugăm? Ne apropiem de Stăpân sau venim la Bărbatul nostru? Totul s-a schimbat când a fost descoperită Piatra albă, iar numele nostru se afla în acea descoperire. El a descoperit cine suntem, iar acum, noi nu ne mai apropiem de Stăpân, nu ne mai apropiem de El târându-ne pe genunchi, ca și un slujitor înaintea unui mare împărat, ci ne apropiem ca Soția de Soțul ei. Eu mă apropii ca o Preaiubită de Preaiubitul ei; ne apropiem de El care a ales să ne răscumpere, să ne ierte toate păcatele, să vină jos și să locuiască în mine. El Se unește cu mine, iar acum, vorbim cu Iubitul nostru, cu Soțul nostru care este cu noi. Vedeți? Relația s-a schimbat când s-a schimbat numele.

„Nu vă voi mai numi „Biserica”, ci vă voi numi „Mireasa” ca să înțelegeți că relația s-a schimbat!”, abordarea s-a schimbat, totul s-a schimbat.

Acum, noi am primit un nume nou. Nu Chad, nu David sau Tom, ci nouă nu s-a dat Numele Său și drepturi la Numele Său. Numele Său a fost pus în noi prin nașterea din nou, iar acum putem spune: „Sunt Doamna Isus Hristos”, Mireasa lui Isus Hristos. Nu „voi fi”, ci „sunt”. De ce? Pentru că am fost uniți cu El în unirea invizibilă. El este al nostru și noi suntem în El, iar „în ziua aceea veți ști că Eu sunt în voi și voi sunteți în Mine.” În care zi? În ziua aceasta.

Acum, noi cunoaștem locul Numelui Său, acum cunoaștem manifestarea Numelui Său, acum știm Cuvântul tălmăcit care este manifestarea Numelui lui Dumnezeu, nu faptul că chemăm un Dumnezeu al epocilor bisericilor, un Dumnezeu de acum două mii de ani, ci-L chemăm pe Domnul Isus Hristos al zilei de astăzi, care S-a deschis pe deplin și care este aproape de noi în totalitate.

Ziua de neștiință nu mai există pentru că a venit Lumina. Amin!

Dumnezeu să vă binecuvânteze, sfinților. Amin!